

บทที่ 7

สรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ

7.1 สรุป

จากการศึกษาแบบแผนค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย จะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 1,668.33 บาทต่อวัน โดยแบ่งค่าใช้จ่ายออกเป็น 5 ประเภท คือค่าพาหนะเดินทาง 548.38 บาท ค่าลินค่าที่ระลิกล 391.39 บาท ค่าที่พัก 378.21 บาทต่อวัน ค่าอาหาร 267.77 บาทต่อวัน ค่าสถานบันเทิง 52.22 บาท และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 30.36 บาท ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 1,902.11 บาทต่อวัน โดยเป็นค่าลินค่าที่ระลิก 558.88 บาท ค่าที่พัก 465.64 บาท ค่าพาหนะเดินทาง 434.63 บาท และค่าอาหาร 291.97 บาท

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยว ตัวแปรที่ใช้ได้แก่ ตัวแปรทางด้านรายได้ของนักท่องเที่ยว และตัวแปรทางด้านประชากร ได้แก่ อายุ และ เพศ จากผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย ตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ 95 % ขึ้นไป มีระดับรายได้ และ เพศ แต่อายุมีระดับความเชื่อมั่นที่ 40 % ส่วนค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า ตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ 95 % ขึ้นไปมี เพศ และ ระดับรายได้ ส่วนอายุมี ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เพียง 70 %

ผลการวิเคราะห์โดยใช้ MCA พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย เพศหญิง ที่มีอายุมากกว่า 45 ปี และมีรายได้มากกว่า 20,000 บาท จะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสูงสุด ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายสูงสุดคือ นักท่องเที่ยวเพศหญิงที่มีอายุมากกว่า 45 ปี และ เป็นนักธุรกิจ หรือผู้บริหาร ซึ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวเหล่านี้ เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายที่น่าจะมีการจัดกิจกรรมหรือเทศบาลเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ให้มากยิ่งขึ้น

ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการจัดงานมหกรรมไม่ดอกไม้ประจำ พบว่า รายจ่ายในการจัดงานทั้งสิ้น ประมาณ 2.36 ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณที่มากจากภาคธุรกิจ ประมาณ 1.09 ล้านบาท และภาคเอกชนใช้งบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดงาน ประมาณ 1.27 ล้านบาท โดยการจัดงานมหกรรมไม่ดอกไม้ประจำก่อให้เกิดรายได้จากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว เท่ากับ 36.18 ล้านบาทต่อวัน ซึ่งรายได้ปกติจากการท่องเที่ยวในเดือนก.พ. ประมาณ 20.64 ล้านบาท การจัดงานไม่ดอกไม้ประจำก่อให้เกิดรายได้เพิ่มจากปกติเท่ากับ 15.5 บาทต่อวัน จากวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในช่วงงาน 2.91 วัน ดังนั้นการจัดงานมหกรรมไม่ดอกไม้ประจำก่อให้เกิดรายได้ทั้งสิ้น 105.28 ล้านบาท และมีรายได้เพิ่มมากกว่าปกติ 45.22 ล้านบาท

เมื่อพิจารณาถึงการกระจายรายได้จากการจัดงาน 105.28 ล้านบาท ที่กระจายไปสู่ ธุรกิจขนาดต่าง ๆ ที่รับรักษาภาระท่องเที่ยว 5 ประเภท พบว่า ธุรกิจประเภทพาหนะเดินทาง ได้รับรายได้จากการจัดงานมากที่สุด ประมาณ 29.3 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าเพิ่มประมาณ 12.57 ล้านบาท ธุรกิจประเภทขายสินค้าที่ระลอก และธุรกิจประเภทโรงแรมและรีสอร์ฟ ได้รับรายได้ในระดับสูง เช่น กัน ประมาณ 27.79 และ 24.81 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าเพิ่มประมาณ 11.93 และ 10.67 ล้านบาทตามลำดับ ซึ่งธุรกิจขนาดใหญ่ที่ได้รับรายได้มากที่สุด ได้แก่ ธุรกิจประเภทพักร้อน ซึ่งหมายถึงธุรกิจทางด้านโรงแรม และธุรกิจประเภทพาหนะเดินทาง เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ โดยได้รับรายได้ประมาณ 21.05 และ 23.99 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าเพิ่มเท่ากับ 9.0 และ 10.28 ล้านบาท ตามลำดับ โดยธุรกิจที่มีส่วนในการร่วมลงทุนในการจัดงาน ได้แก่ ธุรกิจโรงแรมและธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งได้รับผลตอบแทนเพิ่มจากการจัดงาน ประมาณ 75 และ 23 บาท จากการลงทุนเพียง 1 บาท

การแบ่งนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่ม ตามระดับการใช้จ่าย คือ นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย และนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันมาก เพื่อจะศึกษาแบบแผนการใช้จ่ายที่กระจายไปสู่สถานประกอบการต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย จะมีการใช้จ่ายที่กระจายไปสู่ธุรกิจการขนาดเล็ก ไม่แตกต่างไปจากที่กระจายไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่

การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวไปสู่ภาคแรงงานนั้น พบว่ารายได้จากการจัดงานในช่วงมหกรรมไม่ดอกไม้ประจำ จำนวน 105.28 ล้านบาทนั้น จะกระจายไปสู่ภาคแรงงานจำนวน 32.6 ล้านบาท ซึ่งมีสัดส่วนของค่าจ้างแรงงานต่อรายได้จากการขยายสินค้าและบริการ ประมาณ 30.8 เปอร์เซนต์

ในด้านความประทับใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดงานไม่ต้องไม่ประดับน้ำเงิน นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความประทับใจ ต่อ ขนาดแห่ง การตกแต่งสวนบวกหาด การประภาดไม่ต้องไม่ประดับ การประภาตนางงาม การจัดงานทั่วไป และระยะเวลาในการจัดงาน อัญมณีเกียรติ์ แต่ นักท่องเที่ยวชาวไทยบางส่วนประมาณ 11.5 เปอร์เซ็นต์ ไม่อยากให้มีการจัดประภาตนางงาม บุปผาตี ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีความประทับใจในขนาดแห่ง และการประภาดไม่ต้องไม่ประดับมากที่สุด และลิ่งที่สร้างปั้นหยาให้แก่นักท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ปั้นหยาการจราจร

สรุปได้ว่า การจัดงานมหกรรมไม่ต้องไม่ประดับก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวนอก จังหวัด 105.28 ล้านบาท จากการลงทุนในการจัดงาน 2.36 ล้านบาท ซึ่งสร้างรายได้คุ้มค่ากับ การลงทุน โดยธุรกิจที่ได้รับผลประโยชน์มากที่สุดคือ ธุรกิจประเพณพาหนะเดินทาง และธุรกิจโรงแรม ซึ่งได้รับเงิน 23.99 และ 21.05 ล้านบาท โดยรายได้จากการจัดงานจะกระจายไปสู่ภาค แรงงาน ประมาณร้อยละ 30 และนักท่องเที่ยวที่น่าจะมีการจัดเทศกาลเนื่องด้วยมากที่สุด คือ นักท่องเที่ยวเพศหญิง มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท และ มืออาชีพเป็นผู้บริหาร หรือนักธุรกิจ จากการศึกษาสามารถยืนยันล้มมุตฐานที่ว่า นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อวันน้อย จะมี การใช้จ่ายกระจายไปสู่ธุรกิจขนาดเล็กไม่แตกต่าง ไปจากที่กระจายไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่ และรายได้จากการจัดงานไม่ต้องไม่ประดับจะตกแก่ธุรกิจขนาดใหญ่มากกว่าธุรกิจขนาดกลางและเล็ก และ เกษตรกรที่ปลูกต้องไม้มชาย

7.2 ปั้นหยาของการจัดงานมหกรรมไม่ต้องไม่ประดับ

ปั้นหยาในการจัดงานมีตั้งนี้ คือ

7.2.1 ใน การจัดงานมหกรรมไม่ต้องไม่ประดับต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ใน จังหวัดทั้งภาครัฐบาลและเอกชน แต่การดำเนินงานจริงมักขาดการประสานงานที่ดี หรือ ขาด ความร่วมมือกับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในหลายหน่วยงานเริ่มมีความเห็นอย่าง หนาแน่นต่อการจัดงาน

7.2.2 ใน การจัดงานทางจังหวัดขาดการควบคุมในรูปแบบของการจัดงาน โดยปล่อยให้มีผู้ค้า แม่ค้า ชาวเชียงใหม่เลือกระยะระยะ ซึ่งไม่ใช่รูปแบบของการส่งเสริมลินค์ด้านการ เกษตร

7.2.3 ในสีที่ ๗ จัดงานหรือบริเวณใกล้เคียงยังขาดการจัดการทางด้านการจราจรที่ต้องให้การเดินทางไปสู่งาน ไม่สะดวกเท่าที่ควร และยังไม่มีมาตรการในการดูแลรักษาความสะอาดในบริเวณงาน

7.2.4 ในการจัดงานยังขาดการประชาสัมพันธ์ต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ เช่น ยังไม่มีการจัดทำเอกสารฉบับพิเศษเพื่อการประชาสัมพันธ์งาน ตลอดจนการนำเสนอภาพความพิเศษ และภาพประกอบเกี่ยวกับงานติดป้ายในวารสารต่าง ๆ

7.3 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการจัดงาน

7.3.1 การวางแผนการจัดงาน

- การจัดงานควรให้การรับน้ำหนาล แล้ว เอกชน มีส่วนในการจัดงานร่วมกัน โดยแนะนำให้ภาคเอกชนตระหนักรู้ถึงความสำคัญของ การจัดงาน เพื่อก่อให้เกิดการประสานงานร่วมกัน

- การจัดงานแต่ละครั้ง ควรจะมีการจัดงานอื่น ที่ลั่น เสียง ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น อย่างต่อเนื่องซึ่งจะช่วยตึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้มากยิ่งขึ้น เช่น จัดให้ตรงกับเทศกาล รัมบุลสร้าง

- ก่อนการจัดงานควรมีการสัมนาร่วมกัน ระหว่าง หน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชน เช่น บริษัทนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรม สายการบิน และธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะร่วมมือกันในการลั่น เสียงงานไม้ตอกไม้ประดับ แล้วจึงมาจัดสัมนาประมูลผลประโยชน์จากการจัดงาน เพื่อหาช้อสูปที่เป็นประโยชน์ในการจัดงานครั้งต่อไป

7.3.2 การนำเสนอรูปแบบของการจัดงาน

- รูปแบบของงานควรดำเนินไว้ชี้แจงเอกลักษณ์ทางด้านการเกษตรเท่านั้น

- ควรมีการสร้างสรรรูปแบบใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เพื่อดึงดูดความสนใจมากยิ่งขึ้น เช่น จัดให้มีการประกวดนายศรี หรือการประกวดการร้อยม้าลัย เป็นต้น

7.3.3 การบริการ

- ในบริเวณสถานที่จัดงาน ควรมีการให้บริการทางด้านความสะอาดและความปลอดภัย เช่น การจัดเส้นทางเดินรถให้เหมาะสม ไม่ควรให้มีรถผ่านในบริเวณงาน ควรจัดสถานที่จอดรถอย่างเพียงพอ รวมทั้งจัดท้องสุขาที่สะอาดและปลอดภัยอย่างเพียงพอ

- การประกวดการจัดสวนครัวใช้บวีเวททางเท้าห้องหมอด และให้ผู้ชุมเจินชม์ในถนน และกันรถไม่ให้ผ่านถนนหน้าสวนบวกหาดตลอดการจัดงาน

7.3.4 การประชาสัมพันธ์

- ความมีการประชาสัมพันธ์งานล่วงหน้าอย่างน้อย 3 เดือน และเริ่มประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ ไปจนถึงวันงานโดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับกำหนดงานและกิจกรรมต่าง ๆ ในงาน
- ความมีการประชาสัมพันธ์งานโดยติดโป๊ลเตอร์และแผ่นภาพโฆษณา เพื่อติงคูดความสนใจของนักท่องเที่ยว บริเวณศูนย์การค้าใหญ่ สำนักงานขายของสายการบินต่างๆ สนามบินสถานีขนส่งอาเซต สถานีรถไฟ และโรงแรมขนาดต่าง ๆ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved